

Ünnepeknek támasztja fegyverét. Csönddel
átkoz, jajjal fenyegetőzik.

Meleg szádra szorítod rémült
mosolyod.

Fekete hófúvásra ébredsz.
Sírásod penészlík a falakon. Bámul
szemembe esküvői képed.

Jaj, miért fájsz ennyire Egyetlenem,
ha már megjelöltél
didergő virággal,
lobogó pengével. Arcomra húzhatsz még
álmokat, de csak a halállal.

Mágia

Behajol az arcomon egy arc
és rámutat a szívemre.
Nevén nevezem a földet.
Torkomban lobog a szél.
Most öltöznek feketébe a halottsiratók.
Mire ideérnek kipattogzik
homlokomon a bánat.
Csupán hasad gyönyörű holdja világol.

